

A Bomba ügy

Ismered Bomba Ákost? Nem vagy egyedül. A tavalyi DUE Táborban a futuRECORD csoport tagjaként több tettével is felhívta magára a figyelmet: lopott dinynyét árult, kampányolt a Tábor Embere választáson, és telefonján vágott videókat. Később egy YouTube-csatornát is indított, amiben karakán véleményeket fogalmazott meg különböző témákban. És azt tudta, hogy a videói miatt majdnem kirúgták az iskolájából!

A pikáns történetet Velek Domonkos dolgozta fel, riportját a 8. oldaltól olvashatjátok.

A tábor apukái

Herczeg Zsolt és Kiss Gábor több ezer éve DUE-táborlakók. Pár évvel ezelőtt azonban talán még a DUE-éveknél is izgalmasabb korszak köszöntött be az életükben: apák lettek. A két nagy dumás, csupaszív apuka most kénytelen távolmaradni gyermekétől és lehet, hogy éppen ezért érznek nyugtathatatlan készletet arra, hogy beszámoljanak a porontyok minden lépéséről. Szerelmes vallomások teli fogatlan mosolyokról, váratlan pukikról, megharapott szakállakról.

Bogdán Noémi páros interjúja a 10. oldalon indul

Elhagyták a tábort a kreatív író csoport vezetői

Családi okok miatt hagyta el a tábort Kelemen Luci és Tóth Réka.

A két vezető vasárnap ment el, a csoportjuk tagjait elosztották a többi csoport között. „Ilyen tudomásom szerint a harminchét év alatt nem történt. Nagyon le vagyok sújtva. A kreatív író csoport egy nagyon jó közösség volt” – mondta Lami Krisztofer, a csoport volt tagja.

Kecskés István, a DUE elnöke elmondta, hogy a csapatok újraosztásánál figyelembe vették, hogy a tagok mit szerettek volna csinálni és kihangsúlyozta, hogy Balázs Géza és Zala Orsolya tart majd nekik különböző szépírási- és irodalmi előadásokat.

Megszólalt Kelemen Luci is: „Sajnálom, nem ez volt a tervem. Bizom benne, hogy a táborozók is megértik, mint ahogy a csoportom is tette, amikor elmondtam nekik”.

Rucska Ferenc

Fotó: Facebook

IMPRESSZUM

IMPRESSZUM: A KOMMANÓK CSOPORT LAPJA. Készült az Új Nemzedék Médiatáborában, amely a DUE szakmai koncepciója alapján valósul meg, 2015.07.18. **FŐSZERKESZTŐ:** Pintér Lilla. **FŐSZERKESZTŐ-HELYETTES:** Erdélyi Bíborka Zsófia. **MUNKATÁRSÁK:** Farkas Noémi, Gulyás Csenge, Györe Jázmin, Nagy Dominik, Nagy Fanni, Németh Anna, Orsós Henrietta, Prunner Lea Emília, Sztupka Vivien, Szűcs Enikő, Tislér Bence, Vadon Kira Hanna. **CSOPORTVEZETŐ:** Nagy Norbert. **TÜNDÉRKERESZTANYA:** Pap Andrea. **ILLUSZTRÁCIÓ: FOTÓRIPORTEREK CSOPORT;** Abai Bianka, Boros Boglárka, Dienes Tifani, Gyulai Zsóka, Gyurica Noémi, Hentes Beatrix, Magyar Elemér, Sanchez Natalie Aleyda, Strung Laura, Szenográdi Viktória, Takács Jada, Urbán György, Vonyó Bence, Zhang Yu Ting. **CSOPORTVEZETŐ:** Sóki Tamás. **TÖRDELÉS: TIPOCHONDRIA CSOPORT;** Ács Gabriella, Balázs Mercédesz, Doroghy Tünde Fruzsina, Gyenes Dorina, Haiman Helga, Horváth Kamilla, Losonczy Dóra, Magó Réka, Pénzeli Dorina, Zamdmer Ilona, Zsuzsanna Eszter. **CSOPORTVEZETŐ:** Klebercz Kriszta.

EXKLUZÍV: Feljelenthetik a DUE Tábort

Míg a táborban nem mindenhol hallani a hangszórókat, addig a szomszédok közül többen is panaszkodtak a hangerőre.

Az idei médiatáborban is vannak rádióműsorok, szignálok, amiket mi táborozók nem hallunk a szobában, csak ha kimegyünk az udvarra. Megkérdeztünk pár szomszédot, mit gondolnak a hangerőről. Két házaspár válaszolta azt, hogy ők egyáltalán nem hallják a tábor zaját, kettő pedig azt mondta, hogy „elégé hangosak vagyunk”.

A szomszéd épületben lakó anya szerint a vasárnap reggeli műsorral nem az volt a baj, hogy hangos, hanem az hogy „élvez-

hetetlen, amatőr lett”. Egy másik házaspárnak az volt a problémája, hogy nem tudnak pihenni. A Balaton Pár Szónak elmondták, hogy fontolgatják, feljelentést tesznek, mert ez egy nyaralóövezet. Megkérdeztük Kecskés István, táborvezetőt, mit gondola lehetséges feljelentésről.

„Az összes idevonatkozó törvényelőírást figyelembe véve működik a tábor. A végsőig tekintettel vagyunk a szomszédokra, tegnap takarodó előtt fél órával elment mindenki aludni. A türelmüket kérjük, már csak 8 nap, és itt se vagyunk.”

Pintér Lilla

Fotó: Kovács Péter

Semmi sem új, ami annak látszik

Fotó: Dienes Tifani

Péntek este az egyik nyomtató meghibásodása miatt a DUE Táborkok leggyorsabb eszközcseréjének lehettek szemtanúi a táborozók.

Péntek este a lapszerkesztőségben, többek között Kobl Adrienn és Kelemen Luci is nyomtatni szeretett volna, ám de az egyik nyomtató folyamatosan begyúrta a papírt, a másik pedig nem minden számítógéphez kapcsolódott. Az ideges nyomtatni vágyók a gépjó működésének hiányában nehezebben tudták megoldani csoportjaikkal kapcsolatos feladataikat. Megkeresték a tábor egyik technikai munkatársát, Vida Beliant, aki csak a géppel való összekapcsolást tudta megoldani. A lapokat roncsoló, egyébként új nyomtató problémájának orvoslá-

sához külső segítségre volt szükség. Belian ezért telefonon felkereste a gépeket szolgáltató céget, akik Siófokról rövid időn belül egy teljesen új készüléket hoztak a tábor területére. A lapszerkesztőségbe beszerelt nyomtató azóta jól funkcionál. Ezzel az akcióval a DUE Táborkok történetének egyik leggyorsabb eszközjavítási műveletét oldották meg a technikai munkatársak.

Juhász Szandi

Nem mindenkinek tetszett a csoportja

Fotó: Ruszin Szabolcs

A DUE tábor fotós csoportjába vasárnap újabb emberek érkeztek: olyanok, akik nem örültek az eredeti csoportbeosztásnak. A gondot az okozza, hogy a létszámuk már így is több a tervezettnél.

További négy főt tudhat magáénak a Fotonok csoportja. A csoportvezetők szerint már eleve többen voltak a kelleténél, így nem jutott a tagoknak elég fényképezőgép és a munkafolyamatok is lassabban haladtak. Ladjánszki Máté, a fotós csoport egyik vezetője elmondta: 15 emberre tervezték a csoportot, de a hatalmas érdeklődés

keresztülhúzta a számításaikat. Ettől függetlenül örülnek neki, hogy ennyien lelkesednek a fotós szakma iránt. Az újdonsült fotósok az online csoportból és a videós csoportból érkeztek, így a Fotonok végső létszáma 17 fő lett.

Juhász Szandi

A sport és a média kapcsolata, avagy a Trollfoci alapítója a DUE táborban járt

Fotó: Tóth Viki

Vasárnap délután eljött a DUE Táborba Levi, a Trollfoci adminja. Félórás előadása után mesélt az oldalról, annak működéséről, a saját magánéletről és az Eb-eufóriáról.

Hogynézki egy napod adminisztrátorként? Az első feladat, hogy a sráccal megbeszéljük az aznapi témát, pár mémet készítenk, inkább előre szeretünk dolgozni. Ugyanis nálunk óránként jönnek ki a posztok, az első reggel kilenckor, most is nagyjából 70 mém van időzítve az oldalon.

Szoktál azzal felválni, hogy te vagy a Trollfoci szerkesztője?

Abszolút nem. Néha szórakozóhelyeken találkozok olyan emberekkel, akik Trollfoci „adminok”. Volt egy srác, aki mondta,

hogy ő az egyik szerkesztő. Én meg mondtam neki, hogy tényleg, komolyan? Ő meg azt válaszolta, hogy persze. Kértem tőle egy szelfit, és megkérdeztem, hogy kitehetem-e az oldalamra. Ki raktam a trollfocira, ő pedig csak nézett, hogy úristen, egy Trollfoci-admin előtt akarta adminnak kiadni magát. Az a baj, hogy szerintem ezzel csajoznak, szereznek ingyen piát.

Mit szólsz a negatív kommentekhez?

425 ezer ember kedvel minket. Nyilván, nekem se tetszhet minden, viszont én nem

szoktam hangot adni neki egy oldalon, inkább tovább tekerek. Ez hozzá tartozik ehhez az egészhez.

Mit reagálnak a lányok, mikor megtudják, hogy te vagy a Trollfoci adminisztrátor?

Sehogy. Igazából azt figyeltük meg, hogy az Instagram-oldalunkon sokkal több a lány követő, és ott rengeteg lány lájkol folyamatosan. Talán az oldal követőinek hetven százaléka lány. Facebookon pedig pont

fordítva van.

Szoktál focizni?

Persze, most is rendeztünk egy tornát a Trollfocival Dévényben. A mi csapatunk is elindult. Sikerült helyállnunk, és egy női csapatot megvernünk 7-0-ra. Ez volt a csúcspontunk.

Miért a Pécsi a kedvenc focicsapatod?

Mert Pécsi gyerek vagyok. Pécsen nőtem fel, Pécsen voltam először mérkőzésen, úgyhogy ezért. Lokálpatrióta lettem.

Mi a kedvenc EB-s emléked?

Nekem Bordeaux volt a kedvencem, amikor Szalai Ádám nagyon sok idő után betalált, és nyertünk azon a mérkőzésen. Ott az a szerencse ért, hogy Szalai Ádám a gólja után az én nyakamba ugrott. Fogalma sem volt arról, hogy ki vagyok, de össze-vissza csókolgattuk egymást az örömtől.

Mi a legjobb és a legrosszabb meccs, amit valaha láttál?

A legjobb a Románia – Magyarország 1-1, amit kint játszottunk Bukarestben. A legrosszabb pedig pár hónapja volt. Kimentünk egy Nagyvárad – Sepsiszentgyörgy mérkőzésre, de annyira unalmas volt, hogy felnéztem a táblára. Úristen, gondoltam, volt még 83 perc vissza abból a rettenetből. Az akkor nagyon fájt!

Szalai Boglárka

Fotó: Kovács Péter

A Bomba-ügy

Bomba Soma Ákos, a 2016-os DUE Média-tábor fenegyereke volt. Tavaly több tettével is felhívta magára a figyelmet, lopott dinnyét árult, kampányolt a Tábor Embere választáson, és a futuRECORD csoport tagjaként részt vett több, de inkább kevesebb feladatban. Az utolsó mustrán robbant be a Bomba, amikor egy önállóan, a telefonján elkészített vloggal szórakoztatta a táborozókat. Mindenki gratulált a hirtelen népszerűségnek örvendő táborozónak, aki ezzel el is kezdte Youtube-videós karrierét. Azt azonban kevesen tudják, hogy épp a videózásnak köszönheti, hogy majdnem kirúgták iskolájából.

„Volt nekem egy Élet Problémái című sorozatom, ahol a világ legutáltabb dolgairól beszéltem. Úgy éreztem, nem nézik meg elegen a Youtube-on, ezért felraktam Facebookra is, ahol sokkal több megtekintést ért el, de abba nem is gondoltam bele, hogy ezt a tanárok is láthatják.”

A tábor után a videóiban legtöbbször kritikákat fogalmazott meg az élet dolgaival kapcsolatban. Elmondta a véleményét, feltöltötte az internetre, persze a sajátos vágási és előadási stílusával.

„Tavaly nyár óta gondolkodtam azon, hogy csináljak egy részt a tanárokról, és munkáságukról.”

Egy ominózus énekóra után ez meg is történt: „a tanár nagyon felidegesített, állandóan rám szólt, sokszor ok nélkül. Mivel már 2 hete nem készült videó a csatornára, éreztem, hogy eljött az ideje. A videóban ki-

parodizáltam őket, de úgy csináltam meg, hogy a kamerán keresztül veszekedtem velük”-mondta Bomba Soma Ákos. “Ez a videó volt a bokszszakom.”

Kész volt a botrány: osztályfőnöke rátalált a videóira, az iskola vezetősége nem nézte jó szemmel internetes ténykedését. „Követelte, hogy töröljem le az összes videót mindenhonnan - mert a csatornámat is megtalálta -, különben következményei lesznek. Igazgatói figyelmeztetés, vagy kirúgás. Nem is csak a tanár-kritikával volt bajuk, csak annál szakadt el a cérna.

“Később újra elkezdtem videókat csinálni, ezeket már nem tettem fel Facebookra, csak Youtube-on voltak elérhetőek. Az osztálytársaim napi szinten nézték, és ennek köszönhetően egy kicsit sikerült jobban beilleszkednem az osztályközösségbe. Második alkalommal a szüleim hívták fel rá a figyelmemet arra, hogy a videók, amiket csináljak, komolytalanok, nem illenek a személyiségemhez, a trágár beszéd, az ordibálás, és a szerintük furcsa, olykor perverz humor. Azt mondták, nem kéne magamból bohócot csinálnom, nem akarják, hogy egy hülye gyereket sugározzak.”

A vlogos vonaltól véglegesen el szeretne szakadni és elmozdulni a paródia-, filmkészítés felé.

„A jövőmön nem nagyon szoktam gondolkodni, mindig a jelenre koncentrálok. Tervezem újraépíteni a BombaTV nevű csatornámat, már meg van, hogy fognak felépülni a csatornámat alkotó videók. Amivel foglalkozni fogok a táborban, azt már Youtube-ra

csinálok. A Színház- és Filmművészeti Egyetemre szeretnék bejutni, a jövőmet a videózáásban látom, a színházban, a filmiparban. Azt nem tudom eldönteni, hogy a színészkedés, a rendezés vagy a kamera kezelése érdekel jobban. Egyszer már rendeztem: egy színjátszó alakulat tagja vagyok, és egy darabot tanultunk, mikor a tanárunk megbetegedett. Engem bízott meg, hogy átvegyem a rendezést egy hétig.”

“Azokat a dolgokat, amik érdekelnek, azt nagyon komolyan tudom venni, mintha a hivatásom lenne” - mesélte Ákos. “A darabban elsők lettünk egy országos versenyen, de aztán nem értünk el vele nagy sikereket, de megtetszett a rendezés élménye.”

Ákos reagált a DUE Táborokban róla kiala-

kult véleményekről is. Bevallása szerint nem bánja, hogy a figyelem középpontjában van, sőt, meg is szeretné őrizni a hírnevét.

„Kis bohóc, aki próbál mindenhova beilleszkedni, aki kemények tartja magát, de igazából én nem ez vagyok. Nekem legalább 4 énem van. Sokkal könnyebb egyedül dolgozni, akárhányszor próbálok valakivel együttműködni, az nekem nehéz, valakinek mindig problémája van, veszekedni, bénázni kell, és ez nagyon problémás.”

Pintér Lilla

Fotó: Szabó Viktor

A tábor apukái

Herczeg Zsolt kilenc hónapja éli az apák csodálatos életét. Tamásnak hívják a kisfiát, nagyon boldogan, gondoskodó kezekben cseperedik, de nincs még kistestvére. Ezzel ellentétben Kiss Gábor, más néven KissCé, három egészséges és vidám gyermek édesapja. A gyerekeknek nem simán Kiss a vezetékneve, ugyanis Cé szerint ez egy könnyen felejthető név. A kicsik anyukájuk vezetéknevét is viselik. A hosszú nevű Kiss-Ruman Benedek Gábor 5 és fél éves, Kiss-Ruman Zsófia Anna 3 és fél éves, a legfiatalabb pedig 6 hónaposan Kiss-Ruman Panna Sára. Zsolttal és Cével beszélgettünk a gyerekeikről, mindennapjaikról, és az életükben bekövetkezett változásokról.

–Hogyan reagáltak, amikor a feleségeitek közölték a jó hírt, hogy terhesek?

H. Zs.: Nekem egy ilyen volt eddig, de nagyon boldog voltam, mert amikor a párom közölte, hogy gyerekünk lesz, akkor már egy éve próbálkoztunk, szóval nem derült égből villámcsapásként ért a történet. Nagyon prózai módon történt, én az Agymenők egyik részét szerettem volna nézni este munka után, de a párom közölte, hogy beszélni akar velem. Mondtam, hogy én előbb végignézném a részt, ő meg erre azt válaszolta, hogy szerintem nem fogod. Megkértem, hogy mondja gyorsan, azt felelte, hogy ezt végül is lehet: TERHES VAGYOK! Na, én azóta se néztem végig azt az Agymenők epizódot, de nagyon boldog voltam, egyből lenémítottam a TV-t, és mióta megvan a gyerek, nem is hangosítottam vissza.

K. G.: Ja, nekem a telefonom azóta nem volt felhangosítva. Egyébként nálunk az első gyerekünknel úgy volt, hogy éppen hazaértünk Párizsból, ahol megünnepeltük, hogy egy éve együtt vagyunk. Én igazából szerettem volna megkérni a feleségem kezét Párizsban, de még akkor rádióban dolgoztam, és a zsebemben nem kevés

pénzzel rohagáltam a városban, gyakorlatilag minden nap, hogy megvegyem a gyűrűt, de sajnos nem volt rá időm. Hazaértünk Párizsból, egyszer csak jött oda hozzám, és szólt, hogy olyan furán érezte magát, szóval itt van egy terhességi teszt, és nézzem már meg, hogy szerintem is két csik van-e rajta. Összesen 5 terhességi teszt után hittem el. Rohagáltam a lakásban, örültem, és a következő hétfőn végre eljutottam odáig, és vettem neki egy gyűrűt. A második és harmadik gyereknél is a közérzet megváltozása keltett gyanút a feleségemben, aztán amikor kiderült, hogy terhes, megint rohagáltam, boldog voltam, örültem.

–Hogyan néz ki egy átlagos napotok?

H. Zs.: Nincs átlagos nap!

K. G.: Nincs átlagos nap, ez a fogalom megszűnik a gyerekvállalással. Tulajdonképpen én fátyolos szemű nosztalgiával gondolok vissza arra, amikor még csak egy gyerekünk volt, mert az a háromhoz képest olyan, mintha nem is létezne. Ha megetted, evett, elaludt, csönd van. Ha sírt, foglalkoztál vele, megint csönd van. De ha már egynél több gyereked van, ak-

kor ellenfázisban esznek, isznak, alsznak, játszanak, és egy permanens ordítás az egész.

H. Zs.: Igen, tényleg ilyen. Inkább van napirendem egy gyerekkel, de az állandóan változik. Amikor éppen megszoknék egyet, akkor Tomika ezen egyből változtat, egyoldalú szerződés-módosítással. Ahogy felkel, megállás nélkül követeli a figyelmet, játszani akar mindenhol és mindennel. Ha otthon vagyunk, akkor a párommal egyenlően vesszük ki a részünket mindenből. Nem akarok kétfalásbas apuka lenni, szóval, amit csak tudok munka mellett, azt igyekszem megtenni.

– Mi volt a legrosszabb, legkínosabb pillanatok a gyerekekkel?

K. G.: Nem tudom, én nem a legrosszabb a pillanatot emelném ki. Persze vannak kínos szituk.

H. Zs.: Meg viccesek.

K. G.: Igen, van olyan, amikor az 5 éves kisfiam fogja magát, és társaságban pukkant egy hatalmasat. Pár szituáció tud kellemetlen lenni, de ezeket mi, szülők elfelejtjük. De a nagyon szép pillanatok megmaradnak. Az egyik legmeghatározóbb élményem az volt, amikor az egy éves kisfiam életében először pusztit adott az apukájának, nekem. Odatotyogott hozzám, és szinte lefejelve elcuppantotta élete első pusztiját, az én arcomon. Számomra ez sokkal emlékezetesebb, mint bármelyik kínos pillanat.

H. Zs.: A kisbabák teljesen máshogy élik meg ezeket, ők társadalmon kívüli emberek. Tehát nem vonatkozik rájuk gyakorlatilag semmilyen társadalmi norma, ami

a mi életünket vagy kényelmességé, vagy kényelmetlenségé teszik. Gyermeki gátlástalanságjellemző rájuk. Az én gyermekem egy hete a Balatonon egy élményfürdőben odamászott két nagymamához, mert az anyukája éppen masszázson volt, és föl-kérdkedett az ölükbe, hogy neki most kell egy nő, és ti alkalmasnak tűntök erre. Kért egy kis szeretgetést a kilenc hónapos kisbaba. Szóval ezek nem kínosak, hanem inkább cukik, amin mi rengeteget tudunk nevetni.

K. G.: A legkirályabb egyébként a telibe fogatlan mosoly. A telibe röhögés fog nélkül.

H. Zs.: Mindenem képesek nevetni. Meg a gyerek olyan, mint egy teljesen üres winchester, minden nap új dolgokat fedez fel magának. Először lát asztalt, dobozt, pólót, szakállat, és valami hihetetlen tudásszomjával megfogja azt, kitépi, a szájába veszi.

K. G.: Igen, a lányom például ezt csinálja a szakállammal. Egyébként nagyon nagy meló úgy nevelni a gyerekeimet, hogy ne higgyék azt, hogy a teljes nevük Kiss-Ruman-Nemszabad.

H. Zs.: Én is félek attól, hogy a nemszabad lesz az egyik keresztnéve, mert általában ezt hallja a legtöbbit.

kozni fogok a táborban, azt már Youtube-ra

Bogdán Noémi

Kruzslicz Dávid beszélt az álhírekről – teszteltük a táborlakókat

Kacsák lepték el a Lepkeház gyülekezőterét. A vasárnapi előadás az Álhírek a médiában címet kapta.

Fotó: Szabó Viktor

„Nem találkozom vele, nem létezik!” – fogalmazta meg a Facebook fogyasztó társadalmának kulcsmondatát Kruzslicz Dávid a vasárnap délelőtti előadásában. Elmondta, tartalomfogyasztási szokásaink megváltozásával már nem tudjuk mérlegelni, hogy éppen igaz hírt olvasunk-e.

A közösségi média generációja megbízhatatlan forrásokból szerzi az információkat, mert nem a portálok címdoldalát keresi fel, hanem arra kattint, ami a Facebookon eléjük kerül. Ez utat enged az olyan online médiumok térhódításának, akik csábító, de kevés valóságtartalmú címekkel csalogatják az olvasókat, majd a figyelemfelkeltő álca mögött silány, kamu tartalmat fednek fel. Ám mire a Facebook felhasználó ezzel szembesül, már rákattintott az adott felületre, így növelve annak elérését. A megosztások, lájkok, reagálások száma ráadásul azt eredményezi, hogy még több ember hírfolyamán jelenik meg a félrevezető tartalom. „Az online média jelentősen függ a Facebooktól”- jegyezte meg Kruzslicz Dávid. Hogyan tegyünk különbséget? Talán a

Fotó: Lakatos Gergő

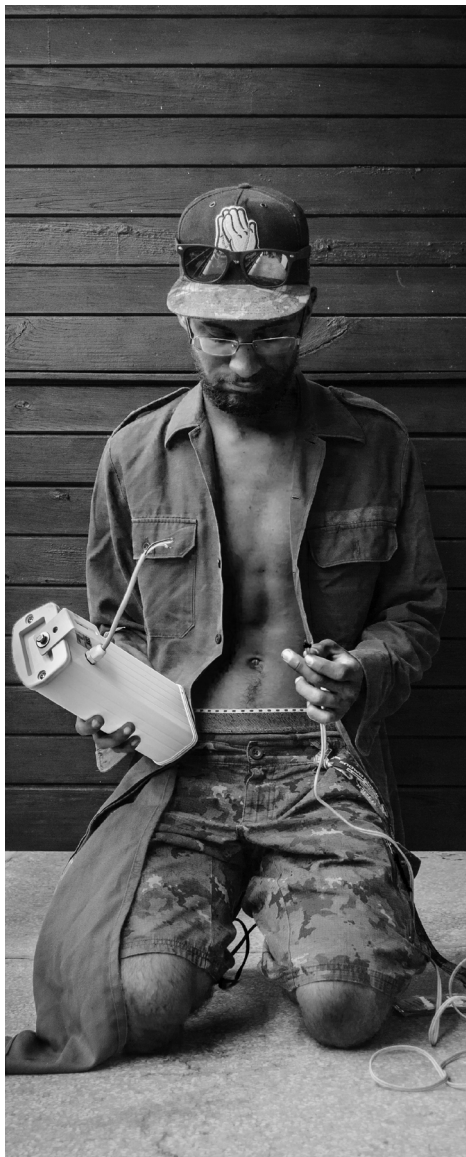
legfontosabb az, hogy használjuk a józan eszünket. Ezen felül jobban hihetünk egy olyan oldalnak, mely impresszummal és elérhetőségekkel rendelkezik. A lényeg: győződjünk meg az általunk olvasott cikkek valóságtartalmáról.

Kíváncsiak voltunk, vajon a táborlakók hagyják-e magukat becsapni, ezért próba elé állítottuk őket. A kezükbe adtunk 3 valós és 3 kamu hírrészletet. 15 megkérdezett táborlakó közül mindössze négyen válogatták szét helyesen a híreket, de mindenki talált legalább egy olyan hírt, ami nem hiteles forrásból származott. A legkönnyebben a „Fidget spinner gyárat vett Mészáros Lőrinc” kezdetű cikket vélték álhírnek, a legnagyobb fejtörést pedig az okozta, hogy tényleg állított-e üzembe metrópótló beerbike-okat a BKK. A tesztben résztvevők 46%-a nem gondolta valóságnak azt, hogy egy úrhajós „Még a holdra szállás alatt is az elveszett jegygyűrűt kereste”.

Novák Henrietta

Nem hallottuk az első RÉM-et

Fotó: Bán Antal Balázs

Míg a táborban nem mindenhol hallani a hangszórókat, addig a szomszédok közül többen is panaszkodtak a hangerőre.

Szombat reggel először csendült fel a DUE Tábor már hagyományának nevezhető reggeli ébresztő műsora, a „RÉM”. Többen is panaszkodtak, hogy habár a hangszóróink olyan hangosak, hogy elvileg még a Balaton partján is tisztán lehet hallani az adást, a szobákról ez nem mondható el. Ennek ellenére az összes megkérdezett táborozó érdekesnek találta a műsort – mármint azt a részt, amit hallottak belőle.

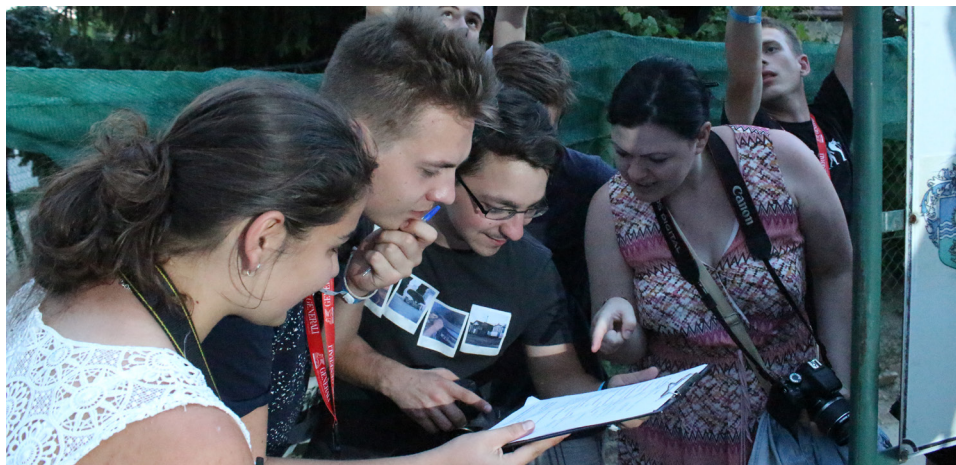
„Kifelé nagyon hangos, mert körülöttünk nem nagyon van semmi, ami felfogná a zajt. Ellenben a szobákban azért nem hallani rendesen a rádiót, mert nincs bevezetve hangszóró.” – magyarázta Vida Belián, a tábor egyik technikai felelőse.

Emellett elárulta, hogy többen jelezték már nekik a problémát, amit igyekeznek megoldani.

„Dolgozunk azon, hogy a szobákban is megfelelő legyen a hangerő, ugyanis hoztunk kettő nagyobb és alkalmasabb hangszórót, amiktől azt reméljük, hogy lényegesen több hang ér majd el a szobákba is. Már csak egyetlen kis összetevő hiányzik.”

Pintér Lilla

Hiányzó óvodai jel a szombat esti akadályversenyen

Szombat este a tábor szakmai csoportjai mérték össze tudásukat, tájékozódási képességüket és a kreativitásukat a külső helyszínen megtartott akadályversenyen.

Az akadályverseny este nyolc órakor kezdődött, amikor Váry Dániel, a tábor programmenedzsere ismertette a játék menetét. A csapatokat öt percenként indította el a táborból. A feladatok útvonala egész Balatonszárszót behálózta. A táborlakók ekkor hallották először a csapatok frissen kitalált neveit is. A versenyzők egy feladattal teli lappal indultak útnak, idén nehezítés-képpen térképet nem kaptak, így a táborozók többsége a Google Maps segítségével tájékozódott. Az időjárás is közbeszólt: a verseny közepén esni kezdett az eső.

„Eltévedtünk és eláztunk, de nagyon jól éreztem magam” - számolt be élményeiről Kecskés Ivett, a videós csoport egyik tagja. „Fárasztó volt, de legalább az elején elmentünk jégkásázni” - tette hozzá Varga Luca, Ivett szobatársa. A feladatok között szerepelt a balatonszárszói óvoda logójának megtalá-

lása, emlékállítás József Attilának, és egy csoportszelfi készítése a Balaton parton.

Az egyik feladat az volt, hogy keressük meg a Csukás István Színházat, ahol egy kirakós volt elrejtve Süsü, a sárkány kezei között. Az egész verseny jelen volt az online térben is: a megoldásokat és az extra feladatokat email-ben kellett elküldeni. Mint kiderült, az egyik feladat nem volt maradéktalanul helyes, mivel táborlakók nehezen tudták megállapítani, hogy napraforgó, gomba vagy épp süni az óvoda szimbóluma (egyik sem szerepelt az óvoda homlokzatán). Váry Dániel csak annyit mondott a feladványra: „Vannak nehézségek az újságíró szakmában”.

Az akadályverseny eredményhirdetésére vasárnap este, lapzártánk után került sor.

Vadász Viola

Kik azok a rejtélyes fehér ruhás alakok?

Fotó: Jakab Linda

A tábor területén nem csak mi tartózkodunk, napjában többször látjuk, hogy a focipálya területét fehér köpenyesek lepik el. Utánajártunk, kik lehetnek a szomszédaink a negyedik emeletről. A karateedző, Saray Attila mesélt nekünk.

Honnan érkeztek?

A Váci Sochin sportegyesület nyári edzőtáborra ez, a Sotokán karate stílust műveljük. Miért pont Balatonszárszót választották helyszínnek?

Járjuk az országot. Már 30 éve tartok táborokat, tavaly például Zsórifürdőn voltunk, tavalyelőtt Szemesen. Szeretünk új helyeket kipróbálni, idén úgy alakult, hogy a Balatonnál tartjuk meg a tábort.

Amikor lefoglalták a szállást, tudták, hogy itt lesz egy médiatábor?

Nem tudtuk. Az első nap szólt a táborvezető hölgy, hogy lesz egy velünk párhuzamos tábor is, sőt egyúttal felkértek minket, hogy tartsunk egy rövid bemutatót.

Mikor lesz a bemutató?

Még nem tudom, később egyeztetünk a táborvezetőséggel.

Nem zavarja önöket, hogy mi is itt vagyunk?

Nem, hozzászoktunk ehhez a tábori élethez. Mindannyian lazán állunk a situációhoz. Ez egy ifjúsági tábor, minden belefér, mindenki azért jött ide, hogy jól érezze magát.

Milyen rendszerességgel tart edzéseket?

A táborban minden edzés másfél óras. Reggel van egy erőnléti edzés, utána reggeli, majd egy kis szabadidő. Tizenegy órától van egy másfél óras kinti edzés, ilyenkor felvesszük a karate-öltözetünket. Ezek után ebéd, délutánig fürdünk, majd szabadfoglalkozás, négy órától pedig újra egy másfél óras edzés következik. Azután vacsora, estére általában valamilyen játékos programot szervezünk vagy lemegyünk a Balatonhoz. Ez így lesz csütörtökig.

A táborunknak van saját wifije, amiről úgy tudjuk, hogy külsősök is használják. Ön mit tud erről?

Igen, láttuk kiírva, hogy van, de alkalmazni nem tudjuk. A telefonom nem is látja.

Már csak egyetlen kis összetevő hiányzik.”

Szokmáry Evelin

Nem tarthatott Poén-RÉM-et a fotós csoport

A RÉM a tábor ébresztő rádióműsora, ahol mindenki kipróbálhatja magát a mikrofon mögött. A fotósok viszont nem adhatták le, amit kitaláltak.

Fotó: Dénes Milán

A szombat este megírt, vasárnap reggeli RÉM nem úgy sikerült, ahogy a fotósok szeretnék volna. „Abban a hitben éltem, hogy szabad kezét kapunk” - vallotta be Czikkely Márton, a fotós csoport egyik vezetője. Egy „poén-RÉM” elkészítését tervezték, ám Balog Péter, a rádiós csoport egyik vezetője keresztbe húzta számításait. Emiatt a vasárnap reggelünket nem orosz dupstep, vagy éppen német rap nyitotta. Megkérdeztük Balog Pétert, miért nem engedett a Poén-RÉM ötletnek. Ő a Balaton Pár Szónak

elmondta, hogy bevett gyakorlat, hogy egy rotáció alapján állítják össze a reggeli műsorzenei listáját. „Sokan azt hiszik, hogy a technikusok ízlése szerint megy a zene, ezt a tévhitet szeretném eloszlatni, nincs így.”

„Rosszul éreztem magam, mert megígértem a csoportnak a forgószínpadnál, hogy egy poén-RÉM-et csinálunk” - mondta Czikkely Márton, aki szerint a műsor „önkielégítésként szolgált volna” a fotós csoportnak.

Szalai Boglárka

Hová tűnt az Érsok-Kruzslicz emlékvetélkedő?

Fotó: archív: Mészáros Virág

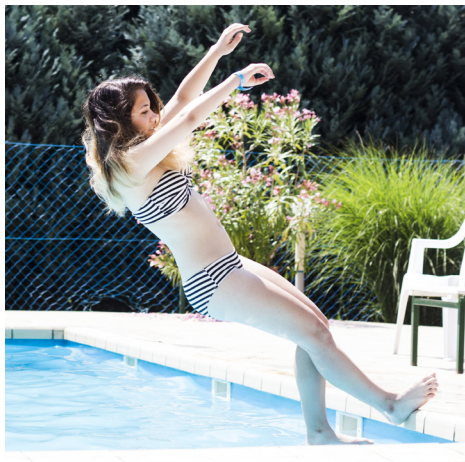
A DUE Táborban körülbelül 13 évvel ezelőtt indult az első verseny Érsok Zoltán és Kruzslicz Dávid vezetésével. Az évek során azonban sok változáson ment át ez a program, idén Tábor Belehűz néven mérettethetik meg magukat a táborlakók.

13 évvel ezelőtt Érsok Zoltán és Kruzslicz Dávid vezetésével indult az első Érsok-Kruzslicz emlékvetélkedő. Érdekeség, hogy azzal együtt nevezik ezt a tudáspróbát emlékvetélkedőnek, úgy, hogy a névadók még élnek. Az egyik alapító, Kruzslicz Dávid elmondta, nem nekik állít emléket a

névadás, hanem magának a versenynek, ahol nagyon sok vicces feladat elé állították a táborozókat, többek közt WC papírral tekerték be őket egy feladat alkalmával. A hagyományt Pál Zsombor és Beke Dani vitte tovább, 2014-ben már BekePál emlékvetélkedő néven vezette a játékokat Nagy Zsolt és Berei Dani, majd 2015-ben Kocsmár-Tóth István és Gálosi Dóra vette át a stafétát. Idén a megmérettetés helyett a Tábor Belehűz verseny várja a táborozókat Babaitisz Jorgosz és Balog Péter vezetésével. A játék hétfőn 20:00-kor kezdődik majd.

Dolezsál Zsófia

Megdől't Herczeg Zsolt híres elmélete

Fotó: Bende Flóra

Herczeg Zsolt szerint minden problémával, amivel ezután találkozunk, már eddig is találkoztunk a 37 év alatt, azaz minden "vótma". A DUE Tábor történetében először van a szálláson medence, így ha valaki ott szenved balesetet, Zsolt elmélete megdőlt.

A Balatonszárszói Lepkeház Ifjúsági Szálló rendelkezik egy medencével. Nem volt még olyan táborhelyszín, ahol a táborlakók fürdözhetek volna két csoportfoglalkozás közben. Szayly József aggódik amiatt, hogy baleset történik majd, de bízik benne, hogy a táborozók felelősségteljesen fogják használni a fürdőhelyet. Azok, akik eddig kipróbálták a medencét, nagyon élvezték, de abban egyetértettek, hogy a Balatonnal nem kelhet versenyre.

Dolezsál Zsófia

Első benyomások

Amikor ideértem, nagyon izgultam, mert belecsöppentem egy olyan közegebe, ahol már nagyon sokan rutinos táborozók, ismerik egymást. Aztán a szobában kezdtem feloldódni, a többiek befogadtak, segítettek, irányítottak engem. Mostanra már teljesen úgy érzem, hogy megérkeztem, itthon vagyok.

Ihos Iringó – 19

Először ijesztő volt, mert senkit sem ismertem, de végül rengeteg ismerősöm és haverom lett. A hely picit szűkös, tízen vagyunk egy szobában, de eszméletlenül jó a társaság és nagyon örülök, hogy itt lehetek.

Lakatos Gergő – 16

Jó a csoport, megvan az összhang, valóban erős szakmai munka folyik a táborban. Tetszettek a programok is, és nagyon kíváncsi vagyok, hogy mi vár még rám itt a következő pár napban.

Kovács Péter – 18

A közösséget nagyon jónak találom, és úgy gondolom, fantasztikusak a programok, emellett büszke vagyok magamra, mivel óriási korlátokat döntöttem le magamban.

Lami Krisztofer – 18

Molnár Blanka

Új csoportvezetők a táborban

Tavaly még együtt izgultunk végig egy-egy mustrát, az idei táborban azonban már ők értékelnek minket. Az új csoportvezetőket az első tábori élményeikről kérdeztük.

Fotó: archív: Mészáros Virág

Mi volt a reakciód arra, hogy csoportvezető lettél?

Balog Péter: Idén is kiveszem a részem a stúdiós munkálatokból. Mindig is nagy álmom volt, hogy rádiós csoportot vezessek. Kölsönösen kerestük meg egymást a vezetőséggel, szerencsére tavasszal már nem volt kérdés, hogy én kapom meg a rádiós csoportot.

Kölsönösen kerestük meg egymást a vezetőséggel, szerencsére tavasszal már nem volt kérdés, hogy én kapom meg a rádiós csoportot.

Hogyan készültél a csoportvezetői szerepre?

Hanis Patrícia: Kecsó telefonált nekem, hogy Gálosi Dóival fogok csoportot vezetni, később kibővültünk Váry Danival. Sokszor összefutottunk tábor előtt, beszélgettünk a feladatokról, az irányvonalakról és a tervekről.

Milyen témákkal készültél az első csoportfoglalkozásra?

Ladjánszki Máté: Először páros feladatot adtam nekik, ahol portrét kellett készíteniük egymásról. De nem szimpla portréra

gondoltam, inkább arra, hogy vigyenek bele olyan tulajdonságot, ami a másokra jellemző. Ez azért volt jó, mert összekovácsolta a csapatot.

Mi a tapasztalatod a csoportoddal?

Babaitisz Jorgosz: Nagyon jó érzés, hogy bizalmat kaptam. Nem történt meg, amire számítottam, hogy a korom miatt

lenéztek volna, vagy amiatt, mert negyedik éve vagyok táborozó. Semmilyen passzívítást nem éreztem a csoportfoglalkozáson, viszont a forgószinpadnál igen. Az a jó, hogy elkezdett működni magától az, amit elterveztünk Adrival.

Mit szólnsz hozzá, hogy Berei Dani lett a társad?

Kobl G. Adrienn: Nagyon örültem Daninak, bár még mi is ismerkedünk. Úgy gondolom, hogy sze-

mélyiségünket és a munkamorálunkat tekintve egészen egy hullámhosszon vagyunk. Mindketten ilyen kicsit predátor hajlamú embereknek érezzük magunkat.

Pintér Lilla

Fotók: Illés Anna Sára, Simon Panna